

Η ευχή μάς φέρνει σε κοινωνία με τον Χριστό.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Νοερά προσευχή.

Η ευχή – «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με» – είναι ένας πολύ σύντομος δρόμος, για να σε φέρει σε κοινωνία, σε επαφή με τον Χριστό. Έτσι, η ύπαρξή σου η οποία ταλαιπωρείται και παιδεύεται, πρώτα από αυτά που έχει μέσα της και έπειτα από αυτά που της συμβαίνουν στη συναναστροφή της με τον έξω κόσμο, αναπνέει, δέχεται κάποιο φως, έχει μια ελπίδα, ένα πιάσιμο, έχει μια κάποια σιγουριά.

Και αυτό είναι από τον Χριστό, δεν είναι από κανέναν άλλο. Δεν στηρίζεται κανείς σε κάποιον άνθρωπο ή σε κάποια ιδέα ή ιδεολογία ή σε ένα σύνθημα, που αυτά μπορεί αύριο να μην είναι όπως παρουσιάζονται σήμερα.

Ο Κύριος είναι πάντοτε ο ίδιος και έχει φτιάξει έτσι τον άνθρωπο, που να μπορεί ανά πάσαν στιγμήν, όπου κι αν είναι, να ανοίξει το στόμα και να πει: «Κύριε, κι εγώ πλάσμα σου είμαι. Με έκανες κατ' εικόνα σου, αλλά έκανα

την εικόνα σου έτσι, που δεν μπορούσε να γίνει χειρότερα. Κάτι όμως μέσα μου λέει ότι ακόμη με δέχεσαι».

«Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με», και ο άνθρωπος αρχίζει να ζωντανεύει. Αυτό το βλέπουμε και μέσα στον κόσμο. Βγαίνεις από το σπίτι για τις δουλειές σου. Αλλιώς θα τα φέρνεις βόλτα, όταν βγεις έχοντας λίγο την ευχή μέσα σου, και πριν φύγεις από το σπίτι και καθώς ξεκινάς να φύγεις, και αλλιώς θα παλέψεις αυτά που θα συναντήσεις, όταν δεν θα έχεις την ευχή, αλλά θα βγεις με έναν αέρα, με μια αυτοπεποίθηση. Αλλιώς θα αντιμετωπίσεις τον όποιο πειρασμό, όταν έχεις διάθεση να ταπεινωθείς, και αλλιώς, όταν δεν έχεις.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Πνευματικά Μηνύματα 2017”, σελ. 18, 19.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>